

Sygn. akt: I C 575/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Cygan
Protokolant:	St.sekr. sądowy Krzysztof Rydzewski

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2017 r.

w Nidzicy

sprawy z **powództwa (...)w G.**

przeciwko A. Ż.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej A. Ż. na rzecz powoda (...)w G., kwotę 3.297,12 zł (słownie: trzy tysiące dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 14% w skali roku od dnia 30 listopada 2016 r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717,00zł (słownie: siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 617,00zł (słownie: sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IC 575/16 upr

UZASADNIENIE

Powód (...)w G. wniósł o zasądzenie od A. Ż. kwoty 3.297,12 zł z odsetkami za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie które na dzień wniesienia pozwu wynoszą 14 % w skali roku, liczonych od dnia 30 listopada 2016 r. to jest od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł umowę o kartę kredytową w dniu 23 kwietnia 2007 r. z Bankiem (...). Kredytodawca dokonał połączenia transgranicznego ze spółką (...) w dniu 31 grudnia 2009r. Wierzytelność wobec pozwanego została zbyta umową z dnia 27 kwietnia 2012 r. na rzecz powoda.

Pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew nie ustosunkowała się do twierdzeń pozwu.

Sąd ustalił co następuje:

Pozwana zawarła z (...)z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową w dniu 21 marca 2013 r.

/ dowód k.29, 30/.

W grudniu 2009 r. doszło do fuzji transgranicznej w wyniku której (...)z siedzibą w W. został przejęty przez S. A. z siedzibą w P..

/ dowód odpis pełny z KRS k.36/

W dniu 27 kwietnia 2012 r. została zawarta umowa cesji między S. A. z siedzibą w P. a powodem.

W księgach rachunkowych powoda istnieje wierzytelność wobec pozwanej na kwotę dochodzona pozwem.

/dowód k.4, 25/

Sąd zważył co następuje:

Sąd dokonując oceny zebranego materiału dowodowego przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia oparł się na wskazanych przez stronę powodową w pozwie dowodach.

Powód wywodził legitymację czynną z dwóch okoliczności. Przejęcia praw S. B. w ramach połączenia transgranicznego, oraz z umowy cesji.

Pierwsza z wymienionych okoliczności wynika z odpisu zupełnego z KRS. Jest to okoliczność ustalona w oparciu o dokument urzędowy, bowiem takim jest wypis z KRS. Sąd w tym zakresie nie miał żadnych wątpliwości. Z tego powodu przyjął, że istotnie S. B. (...) wszedł w miejsce (...).

Ostatni z wymienionych podmiotów bezspornie zawarł umowę z pozwaną. Wynika to z dowodu w postaci poświadczonyj za zgodność z oryginałem umowy o kartę kredytową z dnia 23 kwietnia 2007 r.

Co się zaś tyczy umowy cesji powoda z wymienionym podmiotem- S. B. to wyjaśnienia wymaga kilka kwestii.

Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.).

Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2 art. 509 k.c.). Na skutek przelewu wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia.

Podstawowym wynikiem przelewu wierzytelności jest sukcesyjne wstąpienie cesjonariusza w miejsce cedenta. Dotychczasowy wierzyciel zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki go wiązał z dłużnikiem. Cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu. Zmienia się tylko osoba wierzyciela, czyli osoby uprawnionej do żądania spełnienia świadczenia.

Z dołączonej przez stronę powodową umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 27 kwietnia 2012 r. wynika, że powód wszedł w prawa S. A. z siedzibą w P.. Choć z umowy tej wprost nie wynika, że wierzytelność wobec pozwanej została objęta tą umową, jednak nie bez znaczenia pozostaje wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda z którego można wywieść tę okoliczność.

Sąd stoi na stanowisku, że sam wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nie może stanowić dowodu na przysługującą wierzytelność wynikającą z umowy cesji. Stanowisko to jest pokłosiem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 lipca 2011 r. (P 1/10 Dz. U. Nr 152, poz. 900), w którym uznano, że) art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych w części, w jakiej nadaje on moc prawną dokumentu urzędowego wyciągom z

ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, za niezgodny z art. 2, 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji. W wyniku tego orzeczenia uznano, że aby udowodnić istnienie dochodzonej przez fundusz wierzytelności i jej wysokości, nie wystarczy przedłożyć sądowi wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, bez potrzeby wskazywania tytułu, ani okoliczności, w jakich zobowiązanie powstało.

Jednakże zdaniem Sądu wyciąg z ksiąg rachunkowych jako dokument prywatny w zależności od swojej treści i zawartych w nim danych może wspierać inne dowody wskazujące na prawdopodobieństwo okoliczności nabycia przez dany fundusz wymagalnej wierzytelności. Notabene owe prawdopodobieństwo charakteryzuje podstawy wydania wyroku zaocznego. Zdaniem Sądu przedmiotowy wyciąg z k.4 zawiera wszelkie dane które wskazują na okoliczności podnoszone w pozwie. Treść dokumentu koreluje z dokumentem w postaci umowy cesji, a także tymi które dowodzą, że S. B. wszedł w prawa (...)

Zważywszy na brak stanowiska pozwanej, w oparciu o wyżej powołane dowody, ich analizę Sąd uznał, że roszczenie powoda znajduje potwierdzenie w zaoferowanych dowodach. Nie budzą one wątpliwości skutkujących koniecznością oddalenia powództwa.

Z tych przyczyn Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Odsetki Sąd zasądził zgodnie z roszczeniem w oparciu o art. 481 kc.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu uregulowanej w art. 98 § 1 kpc w związku z rozrządzeniem Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r, w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 października 2016 r.